REGVLAE ALIQVOT SOCIETATIS IESV.

BVRGIS.
Apud Philippum Iuntam.

1583.

Cum facultate Superiorum.

SVMMARIVM EARVM CONSTITVTIONVM,

quæ ad ſpiritualem noſtrorum inſtitutionem pertinent, & ab omnibus obſeruandæ ſunt.

1.

VANVIS ſumma ſapientia, & bonitas Dei Creatoris noſtri, ac Domini ſit, quæ conſeruatura eſt, gubernatura, atque promotura in ſuo ſancto ſeruitio hanc minimam Societatem IESV, vt eam dignata eſt inchoare: ex parte verò noſtra interna charitatis, et amoris illius lex, quam Sanctus Spiritus ſcribere, et in cordibus imprimere ſolet, potiùs, quàm vllæ externæ Conſtitutiones, ad id adiutura ſit. Quia tamen ſuauis diſpoſitio diuinæ prouidentiæ ſuarũ creaturarum cooperationem exigit, et quia Chriſti domini noſtri Vicarius ita ſtatuit, et Sanctorum exempla, et ratio ipſa nos ita docet in Domino: neceſſarium eſſe arbitramur, Conſtitutiones conſcribi, quæ iuuent ad meliùs in via incœpta diuini obſequij procedendum, iuxta inſtituti noſtri rationem.

Conſtitutionum neceſſitas.
In proœ. Cõſ. ſ. 1.

Finis &ratio viuendi Societatis.
In Ex.c.1.§.2

2 *Finis huius Societatis est, non solùm saluti, & perfectioni propriarum animarum cum diuina gratia vacare: sed cum eadem impensè in salutem, & perfectionem proximorum incumbere.*

P.3.c.2.lit.G & P.6.c.3.§.5

3 *Nostræ vocationis est, diuersa loca peragrare, et vitam agere in quauis mũdi plaga, vbi maius Dei obsequium, & animarum auxilium speratur.*

In Ex.c.1.§.6

4 *Ratio viuendi in exterioribus iustas ob causas, maius Dei obsequium semper intuendo, communis est: nec vllas ordinarias pœnitentias, vel corporis afflictiones ex obligatione subeundas habet: sed illas assumere quiuis poterit, quæ sibi videbuntur cum approbatione Superioris ad maiorem sui Spiritus profectum conuenire, et quas propter eundem finem Superiores eis poterũt imponere.*

Sacramentorum vsus & examen conscientiæ.
In Ex.c. 4.§. 41.

5 *Ipso initio sui in Societatem ingressus, debet quisq; generalem totius vitæ confessionem apud aliquem Sacerdotem à Superiore assignatum facere; & post eam sacratissimum Christi domini nostri corpus sumere: & sic sexto quoq; mense, eodem modo generaliter, ab vltima inchoando, confitebitur.* Et omnes tam Professi, quàm formati Coadiutores semel singulis annis parati esse*

*P.6.c.1.§.2.

debe-

debebunt ad confeßionem generalem, quæ ab vltima generali inchoetur, ei, quem Superior sibi substituerit, faciendam.

6 *Vtantur quotidie omnes conscientiæ suæ examinatione consueta.* * *Si Sacerdotes nõ fuerint, confiteantur oportet, & sanctißimum sacramẽtum Eucharistiæ sumant octauo quoq; die.* * *& vnus omnium sit confessarius à Superiore constitutus: quod si fieri non poterit, quisq; certè suũ stabilem habeat confessarium, cui ipsius consciẽtia prorsus aperta sit.* P.3.c.1.§.11. * In Exa c.4. §.25. *P 3.c.1.§.11.

7 *Qui autem alij, quàm suo cõfessario designato confiteretur, debet postmodum (quantùm recordari poterit) eidem suo confessario totam suã conscientiam aperire, vt nihil ignorando, quod ad eam pertineat, meliùs in Domino poßit eundẽ iuuare.* P.3 c.1. lit.Q & p.6.c.3.§.2

8 *Vnusquisq; eorum, qui Societatem ingrediũtur, consilium illud Christi sequendo: Qui dimiserit patrem, & cæt. existimet sibi patrem, matrem, fratres, & sorores, & quidquid in mundo habebat, relinquendum: immo sibi dictum existimet verbum illud: Qui non odit patrem, & matrem, insuper & animam suam, non potest meus esse discipulus. Et ita curandum ei est, vt omnem carnis affectum erga sanguine iũctos,* Exuendus inordinatus seculi affectus. In Ex. c.4.§.7.

exuat, ac illum in spiritualem conuertat, eosque diligat eo solùm amore, quem ordinata charitas exigit: ut qui mundo, ac proprio amori mortuus Christo domino nostro soli viuit: eumq; loco parentum, fratrum, & rerum omnium habet.

Vera sui abnegatio. In Ex. c. 4 §. 8.

9 *Ad maiorem in spiritu profectum, & præcipuè ad maiorem submissionem, & humilitatē propriam, cōtentus esse quisque debet, vt omnes errores, & defectus ipsius, & res quæcunque, quæ notatæ in eo, & obseruatæ fuerint, Superioribus per quenuis, qui extra confessionem eas acceperit, manifestentur.*

In Ex. c. 4. §. 8.

10 *Boni etiam omnes consulant ab aliis corrigi, & ad aliorum correctionem iuuare, ac manifestare sese inuicem sint parati debito cum amore, & charitate ad maiorem spiritus profectum: præsertim vbi à Superiore, qui illorū curam gerit, fuerit ita præscriptum, aut interrogatum ad maiorem Dei gloriam.*

In Exa. c. 4 §. 44.

11 *Diligenter animaduertant oportet (magnifaciendo, summiq; momenti id esse ducendo in conspectu Creatoris, ac Domini nostri) quantopere iuuet, ac conferat ad vitæ spiritualis profectum omnino, & non ex parte abhorrere ab omnibus, quæ mundus amat, & amplectitur, & admittere, & concupiscere totis viribus quid-*

quid Christus Dominus noster amauit, & amplexus est. Quemadmodum enim mundani homines, qui ea, quæ mundi sunt, sequuntur, diligunt, & quærunt magna cum diligentia, honores, scilicet famam, magni nominis existimationem in terra, sicut mundus eos edocet: sic, qui procedunt in spiritu, & serio Christum Dominum nostrum sequuntur, amant, & ardenter exoptant, quæ iis omnino contraria sunt, indui nimirum eadē veste, ac insignibus Domini sui pro ipsius amore, ac reuerentia: adeo, vt si sine offensione vlla diuinæ maiestatis, & absq; proximi peccato foret, vellent contumelias, falsa testimonia, & iniurias pati, ac stulti haberi, & existimari (nulla tamen ad id per eos data occasione) eò quòd exoptant assimilari, ac imitari aliquo modo Creatorem, ac Dominum nostrum IESVM Christum, eiusq; vestibus, & insignibus indui: quandoquidem illa ipse propter maiorem profectum nostrum spiritualem induit, nobisq; exemplum dedit, vt in omnibus, quoad eius fieri poterit, diuina gratia aspirante, eum imitari, & sequi, cùm vera sit via, quæ ducit homines ad vitam, velimus.

12 *Vt meliùs ad hunc perfectionis gradum in spirituali vita tam pretiosum perueniatur, ma-* In Ex. ca 5. f. 46.

ius, ac impensius studiũ cuiusque sit quærere in Dño maiorem sui abnegationẽ, & cõtinuam in rebus omnibus, quoad poterit mortificationem.

In Ex.c.4.§.28. 13 *In exercendis officiis abiectis, & humilibus, promptiùs ea suscipi conuenit, à quibus sensus magis abhorrebit: siquidem iniunctum fuerit, vt in eis se exerceat.*

Par.3.c.1.§.13. 14 *Anteuertere oportet tentationes, adhibitis earum contrariis: vt cùm quis animaduertitur ad superbiam esse propensus, exerceri is debet in rebus abiectioribus, quæ ad humiliãdum ipsum vtiles futuræ videantur: & sic de aliis prauis animæ propensionibus.*

Perfectionis, solidarũque virtu. st. studium. Par.6.ca.1.§.1. 15 *Omnes constanti animo incumbamus, ut nihil perfectionis, quod diuina gratia consequi possimus in absoluta omnium Constitutionum obseruatione, nostriq; instituti peculiari ratione adimplenda, prætermittamus.*

* Par.10.§.2. * 16 *Omnes, qui se Societati addixerunt, in virtutum solidarum, ac perfectarum, & spiritualium rerum studium incumbant: ac in huiusmodi maius momentum, quàm in doctrina, vel aliis donis naturalibus, & humanis constitutum esse ducant. Illa enim interiora sunt, ex quibus efficaciam ad exteriora permanare ad finem nobis propositum oportet.*

17 Omnes

17 *Omnes rectam habere intentionẽ studeant, non solùm circa vitæ suæ statum, verùm etiam circa res omnes particulares: id semper in eis syncerè spectantes, vt seruiant, & placeant diuinæ bonitati propter seipsam, & propter charitatẽ, & eximia beneficia, quibus præuenit nos, potiùs, quàm ob timorem pœnarum, vel spẽ præmiorum (quanuis hinc etiam iuuari debeant) & in omnibus quærant Deum, exuẽtes se, quantùm fieri potest, amore omnium creaturarum, vt affectum vniuersum in ipsarum Creatorem conferant, eum in omnibus creaturis amando, & omnes in eo, iuxta sanctißimam, ac diuinam ipsius voluntatem.* Par. 3. c. 1. §. 26.

18 *In concionibus domesticis de iis crebrò tractent, quæ ad sui abnegationem, & in virtutibus profectum, & omnimodam perfectionem attinent: ad ea se inuicem exhortando, & præcipuè ad vnionem, & charitatem fraternam.* Par. 3. c. 1. §. 21.

19 *Magnopere conferet deuotè, quoad fieri poterit, ea munera obire, in quibus magis exercetur humilitas, & charitas. Et in vniuersum loquendo, quantò aliquis se arctiùs Deo anstrinxerit, & liberaliorem erga summam maiestatem se præstiterit, tantò eum in se liberaliorem etiã experietur, & ipsè in dies magis idoneus erit* Par. 3. c. 1. §. 22.

ad gratias & dona spiritualia vberiora recipienda.

Par.5. ca.4. §.5. & in Ex. c.6.§.5.& 6. Cura interioris hominis.

20 *Postquam aliquis in corpus Societatis cooptatus fuerit in aliquo gradu, ad alium progredi curare non debet: sed in suo perfici, & obsequio Dei, & gloriæ sese impendere.*

Par.3 c.1.§. 20.& Part.4. c.4.§.3.& 4.

21 *Omnes suum tempus rebus spiritualibus impendant, & deuotioni quærendæ pro mensura gratiæ Dei ipsis communicatæ insistant.*

* Par.3.c.1.§. 10.

*22 *Ab illusionibus dæmonis in suis spiritualibus exercitationibus caueant, & se contra omnes tentationes tueãtur: simul rationes sciant, quæ adhiberi poßint, vt eas superent: & ad veras, solidasq; virtutes consequendas insistant: siue plures adsint visitationes spirituales, siue pauciores: curent verò semper in via diuini seruitij progressum facere.*

Paupertas Par.6.cap.2. §.1.

23 *Paupertas, vt murus religionis firmus, diligenda, & in sua puritate conseruanda est, quantùm diuina gratia aspirante fieri poterit.*

Pa.3.c.1.§.25.

24 *Diligant omnes paupertatem, vt matrem, & iuxta mensuram sanctæ discretionis suis tẽporibus eius effectus aliquos experiantur:* nullaq; re tanquam propria vtantur:*paratiq; sint ad mendicandum ostiatim, quando vel obedientia, vel neceßitas id exiget.*

*Ibidẽ.§ 7.

*Par.6.ca.2. §.10.

25 Vi-

25 *Victus, vestitus, & lecti ratio erit ut paupe-ribus accomodata: & unusquisque sibi persua-deat, quòd quæ vilissima erunt ex iis, quæ domi sunt, ei tribuentur, propter ipsius maiorem abne-gationem, et spiritualem profectum.* In Ex. c.4.§. 26.

26 *Intelligant omnes, quòd mutuò dare, vel ac-cipere, vel dispensare quidquam de iis, quæ domi sunt, minimè possunt, nisi Superior conscius con-sensum præstiterit.* P.3.c.1.§.8.

27 *Omnes, qui sub obedientia sunt Societatis, meminerint se gratis dare debere, quæ gratis ac-ceperunt, nec postulando, nec admittendo stipen-dium, vel eleemosynas vllas, quibus Missæ, vel cõ-fessiones, vel prædicationes, vel quoduis aliud of-ficium ex iis, quæ Societas iuxta nostrum institu-tum exercere potest, compensari videatur: ut sic maiori cum libertate possit, & proximorũ ædifi-catione in diuino seruitio procedere.* P.6 c.2.§.7. & in Exa.c.1. §.3.

28 *Quæ ad votum castitatis pertinẽt, interpre-tatione non indigent, cùm constet, quàm sit per-fectè obseruanda, nempe enitendo angelicam pu-ritatem imitari, & corporis, & mentis nostræ munditia.* Castitas. sensuumq́ue custodia. P.6.c.1.§.1.

* 29 *Omnes diligentißimè curent portas sen-suum suorum (oculorum præcipuè, aurium, & linguæ) ab omni inordinatione custodire, ac se* *P.3.c.1.§.4.

in

in pace, & vera humilitate interna conseruare, & eam in silẽtio, cùm id obseruandum est, cùm autem loquendum in circunspectione, & ædificatione verborum, & modestia vultus, ac maturitate incessus, motuumq; omniũ, sine vllo impatientiæ, aut superbiæ signo exhibere: in omnibus procurando, atq; optando potiores partes aliis deferre, omnes in animo suo tanquam sibi superiores ducendo, & exteriùs honorem, ac reuerentiam, quam exigit cuiusq; status, cum simplicitate, & moderatione religiosa exhibendo: atq; ita fiat, vt se mutuò considerantes in deuotione crescant, Deumq; dominum nostrum laudent, quem quisque in alio, vt in illius imagine, agnoscere studeat.

Par.3.c.1.§.5. 30 *In refectione corporis curandũ est, vt temperantia, modestia, & decentia interiùs, & exteriùs in omnibus obseruetur. Præmittatur benedictio, & sequatur actio gratiarum: quas omnes agere debent, cum ea, qua par est, deuotione, & reuerentia. Et dum corpus edendo reficitur, sua etiam animæ refectio præbeatur.*

Obedientia. P.3.c.1.§.23. 31 *Expedit in primis ad profectum, & valde necessarium est, vt omnes perfectæ obedientiæ se dedant: Superiorem (quicunque ille sit) loco Christi domini nostri agnoscentes, & interna reue-*

reuerentia, & amore eum prosequentes: nec solùm in exequutione, externa eorum, quæ iniungit, integrè, promptè, fortiter, & cum humilitate debita, sine excusationibus, & obmurmurationibus obediant: licet difficilia, & secundum sensualitatem repugnantia iubeat: verùm etiam conentur, interiùs resignationem, & veram abnegationem propriæ voluntatis, & iudicij habere: voluntatem, ac iudicium suum, cum eo, quod Superior vult, & sentit in omnibus rebus (vbi peccatum non cerneretur) omnino conformantes, proposita sibi voluntate, ac iudicio Superioris, pro regula suæ voluntatis, & iudicij: quò exactiùs conformentur primæ, ac summæ regulæ omnis bonæ voluntatis, & iudicij, quæ est æterna bonitas, & sapientia.

32 *Liberam sui ipsorum, rerumq; suarum dispositionem omnes cum vera obedientia Superiori relinquant, nihil ei clausum, ne conscientiam quidem propriam tenendo, non repugnando, nō contradicendo, nec vlla ratione iudicium proprium ipsius iudicio contrarium demonstrando: vt per vnionem eiusdem sententiæ, & voluntatis, atque per debitam submissionem meliùs in diuino obsequio conseruentur, & progrediantur.* P.4.c.10.§.5.

33 *Omnes obedientiam plurimùm obseruare,* Par.6.c.1.§.1.

&

& in ea excellere studeant: nec solùm in rebus obligatoriis, sed etiam in aliis: licet nihil aliud, quàm signum voluntatis Superioris sine vllo expresso præcepto videretur. Versari autem debet ob oculos Deus creator, ac dominus noster, propter quem homini obedientia præstatur: & vt in Spiritu amoris, & non cum perturbatione timoris procedatur, curandum est.

Par.6.c.1.§.1. 34 *Ad Superioris vocem perinde, ac si à Christo domino egrederetur, quàm promptissimi simus, re quauis, atq; adeo litera à nobis inchoata, nec dum perfecta, relicta.*

Par.6.c.1.§.1. 35 *Ad eum scopum vires omnes, ac intentionem in Domino conuertamus, vt sancta obediẽtia tum in exequutione, tum in voluntate, tum in intellectu sit in nobis semper omni ex parte perfecta: cum magna celeritate, Spirituali gaudio, et perseuerantia quidquid nobis iniunctum fuerit, obeundo: omnia iusta esse nobis persuadendo: omnem sententiam, ac iudicium nostrum contrarium cæca quadam obedientia abnegando.*

P.6.c.1.§.1. 39 *Quisque sibi persuadeat, quòd, qui sub obedientia viuunt, se ferri, ac regi à diuina prouidentia per Superiores suos sinere debent perinde, ac si cadauer essent, quod quoquò versus ferri, & quacunque ratione tractari se sinit: vel simili-*

ter,

ter, atque senis baculus, qui vbicunque, & quacunque in re velit eo vti, qui eum manu tenet, ei inseruit.

37 *Adimplere quisque debet quasuis pœnitentias, quæ propter defectus, & negligentiam suã vel quiduis aliud fuerint iniunctæ: * Pœnitentias verò huiusmodi prompta voluntate admittere deberet cum vero emẽdationis, & spiritualis profectus desiderio, etiam si propter defectũ non culpabilem iniungerentur.* In Ex.c.4. ,. 33. * Par.3.ca.1. §.15.

38 *Cùm aliquis ad ministeria culinæ obeunda ingreditur, vel ad eum iuuãdum, qui coquus est, eidem obedire cum magna humilitate, in rebus omnibus ad ipsius officium pertinẽtibus debet. * Atque valde necessarium est, vt omnes non solùm Superiori Societatis, vel Domus, sed etiam subordinatis officialibus, qui ex illo autoritatem acceperunt, obediant: & assuescant non intueri, quis ille sit, cui obediũt, sed potiùs quis ille, propter quem, & cui in omnibus obediunt, qui est Christus Dominus.* In Ex.c. 4.§. 29. *Par.3.c.1.§. 24.

39 *Si aliquis ex iis, qui domi sunt, cuiquã scriberet, non nisi obtenta facultate, & literis ei ostensis, quem Superior destinauerit, id faciet. Si ad eundem literæ miterentur, ei primò reddentur, qui à Superiore fuerit constitutus: qui* Part 3 cap.1. lit. B. & in Ex.c.4.§.6.

eas

eas lectas reddet, aut non reddet illi, ad quē sunt destinatæ, prout in Domino expedire ad maius ipsius bonum, & Dei gloriam existimabit.

Reddēda sui ratio. In Ex. c. 4. §. 36.

40 *Quicunque hanc Societatem in Domino se qui volet, & in eadem ad maiorem Dei gloriam manere sub sigillo confeßionis, vel secreti, vel quacunque ratione ei placuerit, & ad maiorem ipsius consolationem fuerit, debet conscientiam suam magna cum humilitate, puritate, & charitate manifestare, re nulla, qua Dominum vniuersorum offenderit, celata: & totius anteactæ vitæ rationem integram, vel certè rerum maioris momenti Superiori, qui tum fuerit, Societatis, vel cui ex Præpositis, vel aliis ex inferioribus ille iniungeret, prout magis conuenire videretur, reddat: & sexto quoque mense rationem hanc sui, ab vltima, quam reddiderit, incipiendo quisque reddet.* Sic etiam videtur, quòd Coadiutores formati, & Profeßi singulis annis, vel crebriùs, si Superiori videbitur, suæ conscientiæ rationem dicto modo ei reddant.*

* Ibidem §. 40. & Par. 6. c. 1. §. 2.

Par. 3. ca. 1. §. 12.

41 *Nullam debent celare tentationem, quam Præfecto rerum spiritualium, vel confessario, vel Superiori non aperiant: immò verò totā animam suam illis integrè manifestam esse pergratum habeant: nec solùm defectus aperiant, sed*

etiam pœnitentias, vel mortificationes, ac virtutes omnes, voluntate pura optantes ab illis dirigi, sicubi à rectitudine deflecterent, nolentes suo proprio sensu duci, nisi conueniat cum iudicio illorum, quos Christi Domini nostri loco habent.

42 *Idem sapiamus, idem, quoad eius fieri possit, dicamus omnes, iuxta Apostolum. Doctrinæ igitur differentes non admittantur, nec verbo in concionibus, vel lectionibus publicis, nec scriptis libris (qui quidem edi non poterunt in lucem sine approbatione, atque consensu Præpositi generalis.) immo & iudiciorum de rebus agendis diuersitas, quæ mater esse solet discordiæ, & inimica vnionis voluntatum, quantùm fieri potest, euitari debet. Vnio verò, & conformitas mutua diligentissimè curãda est, nec quæ ei aduersantur, permittẽda: quò iuncti inuicem fraternæ charitatis vinculo, meliùs, & efficaciùs possint se diuino obsequio, & auxilio proximiorum impendere.* Vnio & conformitas mutua. Par. 3. c. 1. §. 18.

43 *In Societate nec sit, nec sentiatur animorũ propensio ad partem alterutram factionis, quæ esset fortassis inter principes, vel dominos Christianos: sed sit potiùs quidam vniuersalis amor, qui partes omnes (licet sibi inuicem contrariæ sint) in Domino nostro amplectatur.* Par. 10. §. 11

Otium & secularia negotia vitanda. Par. 3. c. 1. §. 6.

44 *Omnes quandiu corpore bene valent, in spiritualibus, vel exterioribus rebus habeant, in quo occupentur, ne otium malorum omnium origo, quoad eius fieri possit, domi nostræ locum habeat.*

*Part. 6. c. 3. §. 7.

*45 *Vt plenius possit Societas rebus Spiritualibus iuxta suum institutum vacare, quoad eius fieri poterit, à negotiis secularibus abstineat: qualia sunt testamentariorum, vel executorum, vel procuratorum rerum ciuilium, aut id genus officia, nec ea vllis precibus adducti obeunda suscipiant, vel in illis se occupari sinant.*

Ratio habenda valetudinis. Par. 3. c. 2. §. 1.

46 *Vt nimia solicitudo in iis, quæ ad corpus pertinent, reprehensibilis est: ita cura moderata tuendæ ad diuinum obsequium valetudinis, ac virium corporis, laude digna, & ab omnibus adhibenda est: & ea de causa cùm animaduerterint aliquid sibi nocere, vel aliquid aliud necessariũ esse circa victum, vestitum, habitationẽ, officium, aut exercitationem, & sic de aliis rebus, admoneant omnes ea de re Superiorem, vel quẽ ad id Superior constituerit. duo interim obseruãtes: Primum, vt antequàm ad eum quid referant, se ad orandum recipiant, & post orationẽ si senserint rem deferendam ad Superiorem, id faciant: Alterũ, vt cùm verbo, aut scripto breui*

ne

(ne excidat memoria) Superiori rem exposue-rint, ei totam curam rei expositæ relinquant: & quidquid ille statuerit, optimum ducant: nec contendere, aut vrgere per se, vel alium (siue concedatur quod petitur, siue non) pergant: quandoquidem sibi persuadere debent, id magis expedire ad diuinum obsequium, ac suum maius bonũ, quod Superiori, re intellecta, in Domino visum fuerit.

47 *Vt non expedit tanto labore corporali quẽquam onerari, vt spiritus obruatur, & corpus detrimentum patiatur: ita aliqua corporalis exercitatio, quæ vtrunq; iuuet, omnibus communiter conuenit, etiam illis, qui mentalibus exercitiis debent insistere: quæ quidem externis interrumpi deberent, & non continuari, nec sine mensura discretionis assumi.* P.3.c.2.§.4.

48 *Corporis castigatio immoderata esse non debet, nec indiscreta in vigiliis, & abstinentiis, & aliis pœnitentiis externis, ac laboribus, quæ & nocumentum afferre, & maiora bona impedire solent. Ideo suo confessario detegi ab vnoquoque conuenit, quidquid in hac parte faciat.* P.3.c.2.§.5.

49 *Aegritudinis tempore non solùm obseruare vnusquisq; obedientiam magna cum puritate debet erga Superiores spirituales, vt ipsius* In Ex. c.4.§.32.

animam regant: sed cum eadem humilitate erga Medicos corporales, & Infirmarios, vt corpus eius regant.

In Ex.c.4.§.32. 50 *Qui ægrotat, humilitatem, & patientiam suam præ se ferendo, non minorem ædificationem, dũ morbo laborat, iis, qui ipsum inuisent, & cum eo versabuntur, & agent, quàm dum valebat corpore, ad maiorem Dei gloriam præstare*

*P.3.c.2.§.17 *curet, *verbis piis, & ad ædificationem facientibus vtendo, quæ ostendant ægritudinem acceptari, vt donum de manu Creatoris, ac Domini nostri: quandoquidem non minus donum est, quàm sanitas.*

Constitutiones, ac regulæ obseruandæ. P.3.c.1.§.28. 51 *Aliquoties singulis annis omnes à Superiore sibi pœnitentias iniungi propter defectum obseruationis Regularum petant: vt hæc cura indicium sit illius, quam de suo profectu spirituali in via Dei quisq; habet.*

P.10.§.13. 52 *Omnes demum obseruationi Constitutionum studeant: ad quam easdem scire saltem, quæ ad quenlibet pertinent, necesse est. Quare legere, vel audire easdem singulis mensibus oportebit.*

REGV-

REGVLÆ COMMVNES.

1 *SInguli præfinitum ſibi tempus ſuæ conſcientiæ bis quotidie examinandæ, orationi, meditationi, lectioniq; impendant cum omni diligentia in Domino.*

Quæ quiſq; erga ſe ſeruare debeat. P 4.c.4.§.3 P.4.c. 4.§.3 & 4.

2 *Omnes quotidie ſacro decenter interſint: & concionem, lectionemúe ſacram, cùm in templo noſtro habebitur, audiant.*

P.4.c.4.§.3. & 4.

3 *Singuli ſtatuto die, & aſsignato ſibi confeſſario confiteãtur, & non alteri ſine Superioris facultate.*

P.1.c.1.§. 11. & p.6. c. 3.§. 2.& in Bul. 3. Pauli III.

* 4 *Omnes, qui Profeſsi, aut formati Coadiutores non ſunt, bis in anno ſua vota renouabũt, præmiſſa confeſsione generali: quo tempore rationẽ ſuæ conſcientiæ reddent, & quoties etiam Superiori viſum fuerit, iuxta morem Societatis.*

*P.4.c.4.§.5 & c.10.§.5.& par.5.c. 4. § 6. & Ex.c.4 §.38.& 41.

5 *In abſtinentia ſextæ feriæ Societatis conſuetudo ſeruetur.*

6 *Nullus mortificationem publicè faciat, nec concionetur, niſi Superiore approbante.*

7 *Nemo pecuniam apud ſe habeat: apud aliũ verò, nec pecuniam, nec quicquam aliud.*

In Ex.c.4 §. 4.

8 *Libros nemo habeat ſine facultate:* * *in iis verò, quibus vti licet, nec ſcribat quicquam, nec notam vllam imprimat.*

*Part.4.c.6. lit.G.

 9 *Ne-*

9 Nemo rem vllam ex domo, vel ex alterius cubiculo sibi vsurpet, aut ab externo, quouis modo sibi, aut alii accipiat, sine Superioris licentia.

10 Ad maiorem vnionem eorum, qui in Societate viuunt; maiusq; auxilium eorum, apud quos habitant, singuli addiscant eius regionis linguam, in qua resident, nisi fortè ipsorum natiua illic esset vtilior: salua tamen Latini sermonis lege, in iis, qui literis dant operam.*

* Par.4.c.6. §.13.

11 Nullus ita cubiculum suum claudat, quin aperiri extrinsecus possit: aut arcam, seu quicquam aliud habeat obseratum absque Superioris facultate.

*12 Aperta fenestra nemo noctu dormiat, * nec sine indusio, aut non coopertus.*

*P.3.c.2 li.E

13 Nemo cubiculo egrediatur, nisi decenter vestitus.

InEx.c.6.§.6 *14 Nemo eorum, qui ad domestica ministeria admittuntur, aut legere discat, aut scribere: aut si aliquid scit, plus literarum addiscat: nec quisquam eum doceat, sine Præpositi generalis facultate: sed satis ei erit sancta cum simplicitate, & humilitate Christo domino nostro seruire.*

P.4.c.10 §.9 *15 Signo campanæ constitutis horis audito, omnes statim, vel imperfecta litera relicta, ad id, ad quod vocantur, se conferant.*

16 *Vt*

16 *Vt consulatur valetudini, nemo extra consueta tempora bibat, nec extra domum cibũ sumat absq; facultate Superioris.*

17 *Qui malè se habere præter solitum senserit, id Infirmario, vel Præfecto sanitatis, aut Superiori referat: nemo verò medicinam vllam accipiat, aut medicum eligat, vel consulat, nisi approbante Superiore.* Par.3.c.2.§. 6.

18 *Singuli, etiam si sacerdotes sint, cùm primùm surgunt, lectum operiant, eumq;, & reliqua componant hora consueta, & scopis cubiculum verrant tertio saltem quoque die, exceptis iis, qui ob occupationes maioris momenti, aut valetudinis causa, iudicio Superioris subleuandi sunt.*

19 *Munditìes, quæ & ad valetudinem, & ad ædificationem confert, omnibus curæ sit, tã circa se ipsos, quam circa alia omnia.*

20 *Qui grauem tentationem alicuius nouerit, Superiorem admoneat, vt ei ipse, pro paterna in suos cura, ac prouidentia, conuenienti remedio poßit occurrere.* Seruanda erga Superiores.

21 *Quæ à Superioribus circa administratione agenda sunt, nemo curiosè ab aliis exquirat, aut coniecturam faciẽdo de iis sermonem misceat: sed vnusquisque sibi, ac muneri suo atten-*

 dens,

dens, quicquid de se, atq; aliis constituendũ erit, tanquam de manu Dei expectet.

22 *Omnes caput aperiant suis Superioribus, & Sacerdotibus ij, qui Sacerdotes non sunt: discipuli etiam suis præceptoribus. Vnusquisq; autẽ Superiores alloquatur magna cum reuerentia: is verò, quem Superior alloquitur, aut reprehendit, humiliter, & sine interpellatione audiat.*

23 *Si cui à Superiore denegatum aliquid fuerit, alium Superiorem ne adeat super ea re, quin ei aperiat, quid sibi ab alio fuerit responsum, & quas ob causas negatum.*

24 *Cui fuerit alicuius rei cura commissa, si impedimentum aliquod interuenerit, maturè admoneat aliquem ex Superioribus, vt prouideat.*

25 *Nemo cùm ex vno loco in alium proficiscitur, quicquam secum asportet sine facultate Superioris.*

Seruanda erga domesticos.

26 *Extra tempora recreationi assignata, hac ratione silentium seruandũ est, vt nemo loquatur, nisi obiter, & per paucis, aut de rebus necessariis, præsertim in ecclesia, sacristia, & refectorio: in Missa verò, cõcione, mensa, lectionibus, et disputationibus, si quid priuatim dicere necesse erit, breuissimè, & submissa voce suggeratur.*

Par.1.c.4-6. 4.& lit.A.

27 *Nemo præter eos, qui à Superiore deputati fue-*

ti fuerint, loquatur cum iis, qui in prima probatione versantur. Excipiuntur tamen visitatæ salutationes, quas cùm alij aliis obuij fiunt, charitas religiosa exigit.

28 *Omnes demissa voce, vt religiosos decet, loquantur: nullusq; cum alio contendat: sed, si qua in re nobis est diuersa sententia, eaq; videtur manifestanda, rationes modestè, & cum charitate afferantur, eo animo, vt suus veritati sit locus, non vt in ea re Superiores videantur.*

29 *Qui facultate accepta ægrotos inuisent, non solùm demissa voce loquãtur, sed tanta etiã moderatione, vt illis molesti non sint, atq; de iis agant, quæ & exhilarare, & consolari ægrotos, circunstantesq; ædificare in Dño possint.*

30 *Caueant sibi omnes ab illo affectu, quo aliæ de aliis nationibus sinistrè sentire, aut loqui solent: quin potiùs & bene sentiant & peculiari affectu diuersas à sua nationes prosequantur in Dño: ac proinde nemo bella contentionesúe inter Christianos principes in colloquiũ inducat.* Par.10.§.11.

31 *Nemo præter eos, quibus per Superiorem licet, quicquam aliis iubeat, aliosúe reprehendat.*

32 *In alterius officium nemo se ingerat: in locum verò alieno ministerio deputatũ nullus,* Par.4 c.10. §.6.

 ingre-

ingrediatur sine facultate Superioris, aut Præfecti illius loci, in rebus necessariis.

Par. 3. c. 1. lit. D. *33 Nemo in alienum cubiculum ingrediatur sine generali, aut speciali Superioris facultate: quòd si aliquis intus sit, non priùs aperiat ostiũ quàm post pulsum audiat, ingredere: & tandiu aperta sit ianua, quandiu intus vnà fuerint.*

34 Vt ea, quæ religiosos decet, grauitas, & modestia retineatur, nemo alium etiam ioco tãgat, præterquam in signum charitatis amplexando, cùm quis, aut abit, aut redit peregrè.

35 Nemo, dum mensæ accumbit, cuiquam ex nostris, præterquam ei Superiori, qui præest toti Domui, aut Collegio, caput aperiat. Et cùm aliquid in mensa cuiquam deest, is, qui illi assidet, admoneat eum, qui ministrat.

Servanda erga extraneos & cum foras eundum est. *36 Domi nemo loquatur cum externis, aut alios ad id uocet sine facultate generali, aut particulari Superioris.*

37 Nemo cuiusquam externi ad domesticũ, aut domestici ad externum mandata deferat, aut literas, insciо Superiore: seculares autem rumores, qui foris audiuntur, ne temere, & sine fructu narrentur.

38 Nemo quæ domi acta, vel agenda sunt, externis referat: nisi Superiori id probari intelligat.

gat. Cõstitutiones verò, aliosúe huiusmodi libros, aut scripta, quibus Societatis institutum, vel priuilegia continentur, non, nisi ex Superioris expresso consensu, iis communicet.

39 *Nemo scriptas dabit, aut mittet cuiquã externo, vel domestico instructiones spirituales, aut meditationes, nec exercitia spiritualia Societatis alicui communicabit: nisi à Superiore id approbetur.*

40 *Nemo ab externis consilium petat sine facultate Superioris.*

41 *Nemo cuiusquam negotij, etiam pij, sine facultate Superioris curam suscipiat, nec ad id operam suam promittat, aut se propensum ostẽdat: secularia verò negotia, vt quæ sunt à nostro instituto aliena, & vehementer à spiritualibus auocant, multò magis auersari conuenit.* P.6.c.3.§.7. & par.9.c.6. §.4.

42 *Omnes, pro ratione sui gradus, data cõmoda occasione, enitãtur piis colloquiis proximũ ad meliora promouere: & consilio, ac exhortatione ad bona opera, præsertim ad cõfeßionẽ excitare.* P.7.c.4.§.8. & in Ex.c.6. §.4.

43 *Nullus domo egrediatur, nisi quando, & cum quo socio Superiori visum fuerit.* P.3.c.1.§3 & in Ex.c.4.§.25.

44 *Cùm quis facultatem à Superiore petit aliquò eundi, simul etiam aperiat, quò, & cuius rei causa ire velit: præsertim si Prælatus, aut alius*

vir

vir primarius conueniendus sit: eademq; die referat eidē, quid egerit, sicut ipsum velle intelliget, & res postulauerit.

45 *Ingressuri, egressuriúe domo, tintinnabulū nec vehementiùs, nec crebriùs pulsent, quàm par est. Nemo autem nisi consueta domus ianua egrediatur, vel ingrediatur.*

46 *Qui domo egrediūtur, signabunt sua nomina, quæ prope ostium domus in tabula descripta sunt, et admonebūt ianitorē, quò sint profecturi.*

47 *Omnes ante noctem, qui foris sunt, se domum recipiant, nec egredientur ante lucem sine facultate Præpositi, vel Rectoris.*

48 *Cùm quis iter faciens transit per locū, vbi Domùs, aut Collegium Societatis sit, ad aliud hospitium ne diuertat,* eiusq;, qui illic præest, obedientiæ subsit in omnibus, sicut & reliqui, qui in eadem Domo, vel Collegio commorantur. Quòd si quis etiam ad negotia tractanda venerit, ea nō nisi ex eiusdē cōsilio, ac directione tractabit.*

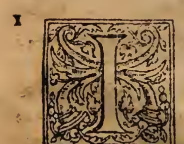
* Can.13. Cong.3.

49 *Singuli has Regulas, & officiorum suorū habeāt, atq; intelligāt, sibiq; faciant familiares, ac earū memoriam mēsibus singulis eis legēdis, vel audiēdis renouent:* qui tamē peculiaria ministeria Coadiutorū obeūt, eas, quæ ad ipsorum officia pertinent, singulis hebdomadis repetant.*

* Par.4.c.10 lit.F.

REGV-

REGVLAE MODESTIÆ.

1
N conuersatione nostrorũ illud in vniuersum dici potest, vt in omnibus externis actionibus appareat in nostris modestia, & humilitas coniuncta cum religiosa maturitate: speciatim autem hæc obseruanda erunt. P.3.c.1.§.4.

2 *Caput huc illuc leuiter non moueatnr, sed cum grauitate, vbi opus erit: &, si opus non sit, teneatur rectum cum moderata inflexione in partem anteriorem, ad neutrum latus deflectendo.*

3 *Oculos demissos, vt plurimùm, teneant, nec immoderatè eos eleuando, nec in hanc, aut illam partem circunflectendo.*

4 *Inter loquendum cum hominibus, præsertim alicuius autoritatis, non defigatur aspectus in eorum vultus, sed potiùs sub oculos.*

5 *Rugæ in fronte, ac multò magis in naso, euitentur: vt serenitas exteriùs cernatur, quæ interioris sit indicium.*

6 *La·*

6 Labia nec nimis compressa, nec nimium diducta.

7 Tota facies hilaritatem potius præ se ferat, quàm tristitiam, aut alium minus moderatum affectum.

8 Vestes sint mundæ, & cum religiosa decentia compositæ.

9 Manus, si non in sustinenda veste occupentur, decenter quietæ teneantur.

10 Incessus sit moderatus sine notabili festinatione, nisi necessitas vrgeret: in qua tamen, quantùm poterit, decoris ratio habeatur.

11 Omnes deniq; gestus, ac motus eiusmodi sint, qui apud omnes ædificationem pariant.

12 Si plures simul erunt, ordinem præscriptũ à Superiore, bini, vel terni incedendo, seruent.

13 Si loquendum fuerit, meminerint modestiæ, & ædificationis, tum in verbis, tum in ratione, ac modo loquendi.

INSTRVCTIO AD REDDENDAM CONSCIENTIÆ RATIONEM, IUXTA MOREM SOCIETATIS.

*Ntelligant singuli, dum rationem conscientiæ sunt redditurì, quanti momenti Pater noster sanctæ memoriæ Ignatius id duxerit, ad maiorem Diuinæ bonitatis gloriã: vt subditi magis in spiritu cum gratia vberiori proficiant, ac tantò maiore cum diligentia amore, & solicitudine iuuari, & à periculis conseruari poßint, vt, quæ * in Examine, & Constitutionibus toties commendantur, & §. 40. summarij Constitutionum præscribuntur, de reddenda ratione conscientiæ, exactè seruentur. Proinde vnusquisq; magna cum puritate, sub sigillo confeßionis, aut secreti, aut quacunque ratione ei placuerit, & ad maiorem ipsius consolationẽ fuerit, totam animam suam integrè manifestam faciat, nullam rem celando, qua Dominum vniuersorum offenderit, post vltimam rationem redditam conscientiæ: vel certè aperiat eos*

*In Ex. c. 4. 34. & seq. & P.4.c.10.§.5. & P.6.c.1.§.2

defectus, qui magis ob eo tempore grauãt ipsius animam.

Capita verò, quibus conscientiæ ratio reddi debet, hæc ferè erunt: ex quibus, cùm ea retulerint, quæ ad plenam sui manifestationem dicenda putauerint, petant à Superiore, vt eos interrogando iuuet, ac suppleat, si quid esse iudicet, quod ad maiorem Dei gloriam, & suorum notitiam scire velit.

1 *An viuat contentus iuxta suam vocationẽ.*

2 *Quomodo se habeat circa obedientiam etiã intellectus, paupertatem, castitatem, & vsum aliarum virtutum, & quarum præcipuè studio intentus sit.*

3 *An sentiat aliquas animi perturbationes, aut tentationes molestas, & de facilitate, seu difficultate, & modo eis resistendi, & ad quos affectus, vel peccata sit magis propensus, & incitatus.*

4 *An contra Constitutiones, vel Regulam aliquam, vel ordinationem Superiorum firmum iudicium habuerit, vel contra eam disputauerit.*

5 *Quid sentiat de ipso instituto Societatis, & mediis, quibus illa vtitur ad suum finẽ consequẽdum et quem experiatur in se zelum animarũ.*

6 Quo-

6 Quomodo spiritualibus rebus sit affectus, quantum temporis orationi tribuat, & num vocali, an potius mentali iuuetur, & vtri plus temporis tribuat, & quem modum in orãdo teneat.

7 Num in vsu rerum spiritualium consolationem & deuotionem habeat, an verò contrà desolationem, ariditatem, & vagationem animi patiatur, & quomodo in iis se gerat.

8 De fructu, quem ex communione, cõfessione, examine, præsertim particulari, & aliis exercitiis spiritualibus percipiat.

9 Num post vltimam rationem conscientiæ, quam reddidit, maiorem, an minorem fructum fecerit, & quem animum experiatur ad perfectionem consequendam.

10 Quomodo obseruet, quæ ex Constitutionibus, & regulis tum communibus, tum officij sui ad eum pertinent.

11 De mortificationibus pœnitentiis, & aliis exercitationibus, quæ faciunt ad spiritus profectum: & in specie de præparatione ad iniurias, & ad alia, quæ ad Christi crucem pertinent, ferenda, atque de eorum desiderio.

12 De sociis, & quomodo ex eorum conuersatione proficiat in Domino, & an alicui plus sit familiaris, quàm aliis.

13 *An auersionem animi sentiat ab aliquo, et an offensus sit in aliquo à Superioribus, vel officialibus, vel quauis alia persona, & quomodo sit affectus erga Superiores.*
14 *An tentationes aliquas sit passus, quas alij intellexerint, præsertim circa vocationem.*

REGV-

REGVLÆ PEREGRINORVM.

1

PErsuadeant sibi, peregrinationis finem non tam esse corporis defatigationem, & vt multum iter conficiant, quàm vt ex ea fructum aliquem spiritualem percipiant: atq; ex eo fine, & iter ipsum, & cæteros peregrinationis labores moderentur.

2 *Litanias simul omnes quotidie in ipso itineris ingressu, vel Itinerarium dicant: nec orationem, & consueta examina prætermittant, et alias etiam Regulas obseruent, quantùm ratio itineris permittet.*

3 *Studeant frequenti oratione, & meditatione comitem itineris sibi Christum facere: et colloquiis interdum piis, & religiosis, ac lectione alicuius libri pij molestias itineris leuare poterũt. Quòd si cum externis in via, aut in hospitiis egerint, meminerint pro ratione sui gradus, habita ratione temporis, & personarum, sermones de rebus spiritualibus inducere, et fructum aliquẽ, quoad poterunt, efficere.*

n Ex.c. 4.§. 2. 4 *Eleemosynas simpliciter pro Christi amore petant: vt omni spe illa abiecta, quam in pecuniis, & rebus creatis habere possunt, integrè, vera cum fide, & ardenti amore eam in suo Creatore, ac Domino cõstituant: memores, à Christo Domino Apostolos sine sacculo, & pera missos: ipsum etiam Dominum nõ habuisse, vbi caput suũ reclinaret.*

In Ex. c. 4. §. 12. & 26. 5 *Indigentia, & penuria rerum corpori necessariarum probari exoptent, vt an incommoditatem cibi, somniúe capiendi libenter assuefiant: *iniurias verò, illusiones, & opprobria, quæ illis in itinere inferri contigerit, patienter cum Dei gratia ferant gaudeantque, materiam præberi sibi imitandi aliquo modo Christum Dominum, eiusque vestibus, atque insignibus seipsos induendi.*

* Ibidem. §. 44.

6 *Qui maioribus pollent ad viam peragẽdam viribus, eos, qui sunt infirmiores, subsequi, & nõ præcedere debent: & iter cuiusque diei horum debilium infirmitate commensuretur: quòd si quis viribus destitueretur, iumento, aut alia ratione iuuari debet: qua in re non qualitatis personarum, sed necessitatis, & charitatis fraternæ ratio est habenda.*

7 *Si quis in morbum incideret, ita vt vlterius pro-*

progredi non posset, nec expediret reliquos ibi moram trahere, si vicinum esset Collegium, aut Domus Societatis, eò esset æger (si modò morbus patiatur) deducendus; alioqui aliquis ex nostris illi erit socius relinquendus, vt consolationi ei sit, et auxilio: ægro autem viribus restituto, cœptum iter ambo prosequentur.

8 *Si in via ab honesto, & pio amico inuitarentur, posset, qui præest, hospitalitatis beneficiũ admitterre: tunc autem curare debent verbis, & religioso exemplo hospites ædificatos in Domino relinquere.*

9 *Eiusdem ædificationis, & exempli in omnibus hospitiis meminisse debent: sobrietatis etiam in mensa, & modestiæ in conuersatione nunquã obliuiscantur.*

10 *Cũ in itinere ad Collegia, vel Domos Societatis diuertent, studeant omnes bonum ædificationis odorem exemplo vitæ, ac morum nostris relinquere. De rebus verò, aut personis aliorũ Collegiorum, aut Domorum nihil loquantur, aut tractent, nisi ad ædificationem.*

11 *Si transierint per locũ, vbi Domus, aut Collegium Societatis sit, nihil ab externis nec pro se, nec pro aliis petant, aut accipiant sine facultate Superioris eiusdem Domus, vel Collegij.*

12 *Omnes alij, qui iter faciunt ex nostris equites, aut pedites, has regulas peregrinorum suo modo, quantùm fieri potest, etiam seruent: & tam peregrini, quàm reliqui, qui iter faciunt, patentes literas sui Superioris habere curent.*

DE

DE OBEDIENTIAE VIRTVTE EPISTOLA N. P. IGNATII.

Ignatius Loiola Fratribus Societatis IESV qui ſunt in Luſitania gratiam, & amorem Chriſti Domini ſempiternum.

Agnam animi voluptatem capio, fratres in Chriſto chariſſimi cùm affertur ad me, quàm acri ſtudio conatuq; ad ſummam virtutis, ac diuini obſequij perfectionem enitamini: beneficio illius, qui vos, vt ad hoc vitæ inſtitutum vocauit ſic in eodem pro ſua clementia retinet, dirigitq; ad beatum finem, ad quem, qui ſunt ab ipſo electi, perueniunt. I.

Atque ego ſanè cùm vos omnibus donis, ornamentiſq; ſpiritalibus perfectos, tũ verò (quod aliàs ex me cognouiſtis) in primis obediẽtiæ virtute præſtantiſſimos eſſe cupio: idque non ſolùm ob eximia quædam, ac ſingularia eius bona, quæ tot, tamque illuſtribus ſacrarum literarum II.

testimoniis atque exemplis, in testamento æquè nouo, ac veteri comprobantur: sed etiam quod
Lib. 35. Moral. c. 10. *(vt est apud sanctum Gregorium) obedientia sola virtus est, quæ virtutes cæteras menti inserit, insertasq; custodit. Hæc dum floruerit, florebũt proculdubio reliquæ, ædentq; fructus quales & ego in animis vestris exopto, & suo iure postulat is, qui humanum genus neglectæ obedientiæ scelere afflictum, ac perditum, salutari ipsemet*
Ad Phil. 2. *obedientia reparauit, factus obediens vsque ad mortem, mortem autem Crucis.*

III. *Ab aliis religiosis ordinibus faciliùs patiamur superari nos ieiuniis, vigiliis, & cætera victus, cultusq; asperitate, quam suo quiq; ritu, ac disciplina sanctè suscipiunt: vera quidem, ac perfecta obedientia, abdicationeq; voluntatis, atq; iudicij maximè velim, fratres charissimi, esse conspicuos, quicunque in hac Societate Deo Domino nostro deseruiunt: eiusdemque Societatis veram, germanamq; sobolem hac quasi nota distingui, qui nunquam intueantur personam ipsam, cui obediunt, sed in ea Christum Dominum, cuius causa obediunt. Siquidem Superiori, nec si prudentia, bonitate, cæterisue quibuslibet diuinis donis ornatus, instructusque sit, propterea obtemperandum est: sed ob id*

so-

solùm, quòd vices gerat Dei, eiusdemq; autorita te fungatur, qui dicit: Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit nec contrà, siue cõ silio, aut prudentia minus valeat, quidquam idcirco de obedientia remittendum, quatenus ille Superior est: quando illius personam refert, cuius sapientia falli non potest: supplebitque ipse, quidquid ministro defuerit, siue probitate, aliisque ornamentis careat: siquidem disertis verbis Christus Dominus cùm dixisset, super ca thedram Moysi sederunt Scribæ, & Pharisæi: protinus addidit. Omnia ergo, quæcunque dixe rint vobis, seruate, & facite: secundum verò ope ra eorum nolite facere. Luc. 10. Matt. 23.

IIII. *Quo circa sedulò vos in eam curam, atq; exer citationem incumbere cupio, vt Christum Dominum in Superiore quolibet agnoscere studeatis, in eoque diuinæ Maiestati reuerentiam, atque obedientiam summam cum religione præstare. Quod vobis minus mirum videbitur, si animaduerteritis præceptum esse ab Apo stolo, vt Superioribus etiam secularibus, ethnicisque pareamus, vt Christo, ex quo omnis potestas bene instituta descendit: sic enim scribit ille ad Ephesios. Obedite dominis carnalibus cum timore, & tremore in simplicitate* Cap. 6.

cordis vestri, sicut Christo, non ad oculum seruientes, quasi hominibus placentes, sed vt serui Christi facientes voluntatem Dei ex animo, cũ bona voluntate seruientes, sicut Dño, et nõ hominibus. Atq; hinc existimare poteritis ipsi, cùm se religiosus quispiam regendum, ac moderandum alteri tradidit non solùm vt Superiori, sed etiam nominatim, vt Christi partes agenti: quo illum loco apud animum suũ habere, vtrùm vt hominem, an vt Christi vicariũ debeat intueri.

V. *Iam verò illud etiam vobis clarè compertum esse, ac in animis vestris penitus insidere vehementer cupio: infimam, & valde imperfectam esse primam illam obedientiæ formam, quæ mãdata duntaxat opere exequitur: nec virtutis nomine dignam, nisi ad alterum gradum ascẽdat, qui voluntatem Superioris suam efficit, & cum ea ita concordet, vt non solùm in effectu executio appareat, verùm etiam in affectu consensio: sicq; idem velit vterque, idem nolit. Atque propterea in sacris literis legimus. Melior est obedientia, quàm victimæ: siquidem (vt S. Gregorius docet) per victimas aliena caro, per obedientiam verò voluntas propria mactatur: quæ quidem pars animi, quoniam est adeò præstans, sic fit, vt eius oblatio Domino, ac Creatori nostro*

1.Reg.15.
Lib.35.Mora.c.10.

per

per obedientiam facta magni sit æstimanda.

Quanto in errore, quamq; periculoso versantur, non dico solùm ij, qui in iis, quæ ad carnem, & sanguinem pertinent, sed illi etiam, qui in rebus alioquin admodùm sanctis, ac spiritalibus, vt ieiuniis, precationibus, aliisue quibusuis pietatis operibus fas putant à præscripto Superioris, ac voluntate discedere. Audiant quod sapienter adnotat Caßianus in Collatione Danielis Abbatis. Vnum sanè, inquit, atque idem inobedientiæ genus est, vel propter operationis instantiam, vel propter otij desiderium, senioris violare mandatum: tamq; dispẽdiosum est pro somno, quàm pro vigilantia Monasterij statuta conuellere: tã tùm denique est Abbatis transire preceptum, vt legas, quantùm si contemnas, vt dormias. Sancta fuit actio Marthæ, sancta contemplatio Magdalenæ, sancta pœnitentia & lacrymæ, quibus pedes Christi Domini rigabantur: sed hæc omnia nimirum oportuit fieri in Bethania, quam vocem domum obedientiæ interpretantur: vt ea re, quemadmodum ait S. Bernardus, nobis significare voluiesse Dominus videatur: Nec studium bonæ actionis, nec otium sanctæ contemplationis nec lacrymam pœnitentis, extra Bethaniam illi accepta esse potuisse. VI.

Coll. 4. c. 20.

In Serm. ad m. l. tẽp. c. 13.

VII. *Quocirca voluntates vestras, fratres charissimi quoad eius fieri potest, omnino deponite: libertatem Conditori vestro, quam vobis ipsemet elargitus est, in eius ministris liberè tradite, ac dicate, nolite exiguum vestri liberi arbitrij fructum putare, quòd liceat vobis illud à quo id accepistis, eidem per obedientiam plenè reddere. Quod cum facitis, non modo non perditis ipsum, verùm etiam augetis, atque perficitis: quippe qui vestras omnes voluntates certissima rectitudinis regula moderamini voluntate diuina, quam videlicet interpretatur is, qui vobis Dei nomine præsidet.*

VIII. *Itaque diligenter illud etiam cauendum est, ne Superioris vllo vnquam tempore voluntatem (quam ducere pro diuina debetis) ad vestram detorquere nitamini: id enim esset non vestram diuinæ conformare, sed diuinam vestræ voluntatis norma regere velle, eiusdem diuinæ sapientiæ ordinem inuertentes. Sanè quàm magnus est error, & quidem eorum, quos amor sui obcæcauit, obedientes existimare sese, cùm Superiorem ad id, quod ipsimet volũt, aliqua ratione pertraxerint. Sanctum Bernardũ in hac re præclarè exercitatum audite: Quisquis, inquit, vel apertè, vel occultè satagit, vt, quod habet in voluntate, hoc*

In Serm. de trib. ordin. eccle. ad Patres in capitulo.

te, hoc ei spiritualis pater iniungat, ipse se seducit, si fortè sibi quasi de obedientia blandiatur: neq; enim in ea re ipse Prælato, sed magis et Prælatus obedit. Quæ cùm ita sint, quisquis ad obedientiæ virtutem velit peruenire, oportet ad hūc secundum obedientiæ gradum ascendat, vt Superioris non solùm iussa exequatur, sed etiam eius voluntatem suam faciat, seu potiùs suam exuat, vt diuinam à Superiore expositam induat.

Qui verò se totum penitus immolare vult Deo, præter voluntatem, intelligentiam quoque, qui tertius, & summus est gradus obedientiæ, offerat necesse est, vt non solùm idem velit, sed etiam vt idem sentiat, quod Superior, eiusq; iudicio subiiciat suum, quoad potest deuota voluntas intelligentiam inflectere. Quæ vis animi, tametsi non ea, qua voluntas pollet, libertate prædita est, atque ipsa natura fertur eius assensus in id, quod sibi veri speciem præbet: tamen multis in rebus, in quibus videlicet cognitæ veritatis euidentia vim illi non infert, potest voluntatis pōdere in hanc potiùs, quàm in illam partem inclinari. Quæ res cùm incidunt, debet quisquis obedientiā profitetur, inclinare sese in sententiā Superioris. Etenim cùm obedientia sit quoddā holocaustū, quo totus homo sine vlla prorsus imminútione Con- IX.

ne Conditori suo, ac Domino per manus ministrorum in charitatis igne immolatur: cumq; sit eadem renunciatio quædam integra, per quam omni suo iure sponte decedit religiosus, vt diuinæ prouidentiæ, Superioris ductu gubernandū, ac possidendum vltrò sese addicat, ac mancipet: negari non potest, quin obedientia comprehēdat non solùm exequutionē, vt imperata quis faciat, & voluntatem, vt libenter faciat: sed etiam iudicium, vt quæcunq; Superior mandat, ac sentit, eadem inferiori, & recta, & vera esse videantur: quatenus, vt dixi, vi sua potest voluntas intelligentiam flectere.

X. *Vtinam hanc mentis, et iudicij obedientiam, ita & intelligerent homines, & exercerent, vt grata Deo est, ac omnibus, qui in religione viuunt, necessaria. Nam, vt in corporibus, globisq; cælestibus, vt alius alium afficiat, moueatque, requiritur, vt certa quadam conuenientia, & ordine inferior orbis superiori subiiciatur: sic in hominibus, cùm alter alterius autoritate mouetur, quod per obedientiam fit, oportet, vt is, qui ab alterius nutu pendet, subseruiat, & obsecundet, vt virtus ab imperante ad eum deriuetur, et influat. Hæc autem obtemperandi, obsecundandique ratio constare non potest, nisi voluntas, ac*

indi-

iudicium inferioris cum Superioris voluntate, ac iudicio congruat.

Iam verò si finis, & causa obedientiæ specta tur, quemadmodum voluntas ita & iudicium in eo, quod nobis conuenit, decipi potest. Ergo si- cuti ne voluntas erret, cum Superioris volunta- te coniungitur: sic intelligentia, ne fallatur, ad Superioris intelligentiam conformanda est. Ne innitaris prudentiæ tuæ, sacræ literæ monent: atque in rebus etiam humanis censent sapiētes, verè prudentis esse, sua ipsius prudentia minimè fidere: præsertim in rebus suis, quarum homines animo perturbato ferè boni iudices esse non pos- sunt. Quòd si in rebus nostris, alterius etiam nō Superioris iudicium, atque consilium nostro an- teponēdum est, quantò magis ipsius Superioris, cui nos, vt Dei vicem gerenti, ac diuinæ volunta tis interpreti moderandos tradidimus? In causis verò, personisque spiritualibus eò maior etiam cautio proculdubio est necessaria, quò grauius est spiritalis viæ periculum, cùm sine frenis cō- silij discretionisue in ea decurritur. Qua de re commodè Cassianus in Collatione Abbatis Mo- si ait. Nullo alio vitio tam præcipitem diabolus monachum pertrahit, ac perducit ad mortem: quàm cùm eum neglectis consiliis seniorum, XI. Prouer.c.3. Coll.2.c.11.

suo iudicio persuaserit, definitionique considere.

XII. *Praeterea, n si haec obedientia iudicij existat, fieri nō potest, vt vel consensus volūtatis, vel exequutio talis sit, qualē esse oportet: natura enim ita comparatum est, vt animi nostri vires, quae appetitiuae dicuntur, sequantur apprehensiuas: & nisi adhibita vi, voluntas iudicio repugnante, diu obtemperare non poterit. Quòd si fortè quis aliquo temporis spatio obediat per communem illam apprehensionem, qua censetur, perpetuam etiam praecipienti parendum esse: certè id stabile, ac fixum esse non potest: atque ita perseuerantia deficit, vel saltem obedientiae perfectio, quae in promptè, & alacriter obediendo consistit: non enim ibi potest esse alacritas, ac diligentia, vbi est animorum, sententiarumq; dissensio: perit etiam exequendi studiū, & celeritas, cùm ambigitur, expediat, nec ne, facere quod iubemur: perit celebris illa obedientiae caecae simplicitas cùm apud nos ipsos in quaestionem vocamus recte ne praecipiantur, an secus: atque etiam fortasse damnamus* Superiorē, *quòd ea mandet, quae nobis non ita iucūda sunt: perit humilitas, quoniam, & si ex altera parte paremus, ex altera tamen nosmetipsos Superiori praeferimus: perit in rebus arduis fortitudo: pe-*

rit

rit deniq; (vt summatim cōplectar) virtutis huius vis omnis, ac dignitas: succedunt autem in eorum locum dolor, molestia, tarditas, lassitudo, obmurmurationes, excusationes, aliaq; vitia nō sane leuia, quibus obedientiæ pretiū, ac meritum prorsus extinguitur. Itaque sanctus Bernardus, de iis qui grauiter ferūt imperata minus sibi suauia sic ait: Hæc si molestè cœperis sustinere, si diiudicare Prælatū, si murmurare in corde, etiā si exterius impleas, quod iubetur, nō est hæc virtus patientiæ, sed velamentum malitiæ. Quòd si pax, & trāquillitas animi quæritur: certè hac nō fruetur is, qui habet intra sese causam perturbationis, atq; tumultus, dissensionē, videlicet, iudicij proprij ab obedientiæ lege. Ser. 3. de Circuncisione.

XIII. *Atque idcirco, tuendæ concordiæ causa, quæ Societatis omnis est vinculum, tantopere hortatur Apostolus, vt id ipsum omnes sapiant, & dicant: nimirum vt consentientibus & iudiciis, & voluntatibus mutuò foueantur, & conseruentur. Iam si vnum, eundemq; oportet esse mēbrorum sensum, & capitis: facilè cernitur, vtrū sit æquius, caput membris, an membra capiti cōsentire. Atque ex his quidem quæ dicta sunt hactenus, satis apparet, obedientia iudicij quam sit necessaria.* Ad Rom. 15. & 1 Cor. 1. & 2 Cor. 1. & ad Philip. 2.

XIIII. *Quàm verò sit eadem ipsa perfecta, grataq; Domino, inde primùm ostẽditur, quòd per eam præstantissima pars hominis, ac pretiosissima Domino consecratur: deinde quòd obediens ita fit holocaustum viuum, gratumq; Maiestati diuinæ, cùm nihil sui met omnino retineat: postremò quòd magna est huius certaminis difficultas: frangit enim sese Dei causa obediens ipsemet, resistitque naturali propensioni, quæ omnibus hominibus insita est ad suam complectendam, sequendamq; sententiam. Ex his igitur rebus efficitur, vt obedientia, tametsi propriè volũtatem perficere videatur, quippe quam reddit ad nutum Superioris promptam, ac paratam: nihilominus ad intelligentiam quoque ipsam, vt diximus, pertinere debeat, eamque inducere ad sentiendum id ipsum, quod sentit Superior: sic enim fiet, vt omnibus connixi viribus, & voluntatis, & intelligentiæ ad executionem celerem, atque integram veniamus.*

XV. *Videor mihi vos, fratres charißimi, audire dicẽtes, de virtutis quidem huiusce neceßitate iam non ambigere, illud verò, vt cognoscatis vehemẽter optare, quo pacto ad eius perfectionem peruenire poßitis. Huic ego quæstioni cum sancto Leone, ita respondeo. Nihil arduum est humili-*

Serm. 5 de Epiphania.

bus,

bus, & nihil asperum mitibus: modò non desit vobis humilitas, non desit mansuetudo: non vtiq; deerit Deo benignitas ad vos adiuuandos, vt, quæ sibi promisistis, ea præstare possitis, animo non solùm æquo, sed etiam libenti.

Præterea vobis tria nominatim propono, quæ ad obedientiam iudicij comparandam multùm iuuant. Primum illud est, vt quemadmodum initio dixi, non intueamini in persona Superioris hominem obnoxium erroribus, atque miseriis: sed Christum ipsum, qui est sapientia summa, bonitas immensa, charitas infinita, qui nec decipi potest, nec vos vult ipse decipere. Et quoniam conscij vobismet estis, vos Dei amore iugum obedientiæ subiisse, vt in Superioris voluntate sequenda, voluntatem diuinã certiùs sequeremini: nolite dubitare, quin pergat fidelissima Dñi charitas, eorum ministerio; quos vobis præfecit, vos deinceps gubernare, & rectis itineribus ducere. Itaq; Superioris vocẽ, ac iussa, non secùs, ac Christi vocem excipite: siquidẽ Apostolus etiam in hanc sententiam scribens ad Colossenses, cùm ad obtemperandũ Præpositis subditos adhortatur, ait: Quodcunq; facitis ex animo operamini sicut Domino, & non hominibus: scientes, quòd à Domino accipietis retributionem hæreditatis, XVI. Cap. 3.

Domino Christo seruite. Sanctus vero Bernardus, *Siue Deus (inquit) siue homo vicarius Dei mandatum quodcunq; tradiderit, pari profectò obsequendum est cura, pari reuerentia deferendum: vbi tamen Deo contraria non præcipit homo.* Atq; ita, si nō hominem externis oculis, sed Deum inspexeritis internis: haud sanè graue fuerit vobis voluntates vestras, atque iudicia conformare ad eam regulam actionum vestrarum, quā ipsimet elegistis.

In tracta. de præcepto & dispensat. fere initio.

XVII. Altera est ratio, vt quod Superior mandat, vel sentit, defendere semper apud animos vestros studiosè nitamini: improbare autem nequaquam: atq; ad eam ipsam rem proderit bene animatos, affectosq; esse ad id omne, quod ipse iusserit: sic enim fiet, nō solùm vt sine molestia, sed etiam vt cum voluptate, lætitiaq; pareatis. Nam (vt est apud Sanctum Leonem) *non dura ibi necessitate seruitur, vbi diligitur quod iubetur.*

Ser 4. de ieiunio septimi mensis.

XVIII. Postrema subiiciendi iudicij ratio est cùm facilior, tutiorq; tū etiam apud sanctos Patres in more posita, vt statuatis vobiscum ipsi, quidquid Superior præcipit, ipsius Dei præceptum esse, & voluntatem, atque vt ad credenda, quæ catholica fides proponit, toto animo, assensuque vestro statim incumbitis, sic ad ea facienda,

quæ-

quæcunque Superior dixerit, cæco quodam impetu voluntatis parendi cupidæ sine vlla prorsus disquisitione feramini. Sic egisse credendus est Abraham, filium Isaac immolare iussus: sic noui Testamenti tempore aliqui è sanctis Patribus iis, quos commemorat Cassianus: vt Ioannes Abbas, qui, quod erat ei imperatum, non reputabat vtile ne esset, an inutile: vt cùm aridum lignum tanto, ac tam diuturno labore per annum irrigauit nec vtrum fieri posset, nec ne: vt cùm conatus est tam ex animo ingens saxum solus dimouere loco, quod ne multi quidem simul homines impellere potuissent: quod obedientiæ genus ipsis interdum miraculis diuinitus comprobatum videmus. Nam (vt alios taceam, quos ipsi non ignoratis) Maurus sancti Benedicti discipulus, mandato Superioris lacum ingressus, nec mersus est: alius quidam à Superiore iussus, leænam ad se ducere, illam cepit, atque perduxit. Est igitur hæc ratio subiiciendi proprij iudicij, ac sine vlla quæstione sanciendi & collaudandi apud se, quodcunque Superior iusserit, non solùm sanctis viris vsitata, sed etiam perfectæ Obedientiæ studiosis imitanda omnibus in rebus, quæ cum peccato manifesto coniunctæ non sunt.

Gene. 22.

Lib. 4. cap. 24. & 26.

Grego 2. dialogo. c 7. In vitis Patrũ. 2. par. lib de obe.

XIX. *Nec tamen idcirco vetamini, si quid fortè vobis occurrat à Superioris sententia diuersum, idq; vobis (consulto suppliciter Domino) exponendum videatur, quominus id ad Superiorem referre possitis: verùm in hac re, ne vos amor vestri, iudiciumq; decipiat, illa cautio est adhibenda, vt animo sitis, & ante, & post relationem æquissimo, nō solùm quod pertinet ad eam rem, de qua agitur, vel suscipiendam, vel deponendā: sed etiam ad approbandum, rectiusq; putādum quidquid Superiori placuerit.*

XX. *Atque hæc, quæ de obedientia diximus, æquè priuatis erga proximos Superiores: atq; Rectoribus, Præpositisque localibus erga Prouinciales: Prouincialibus erga Generalē: Generali deniq; erga illum, quem Deus ipsi præfecit, nempè suū in terris Vicarium, obseruanda sunt: sic, vt & ordinum præfecta distinctio, ac proinde pax retineatur, & charitas, sine qua nec Societatis nostræ, nec alterius cuiuslibet Sodalitij posset recta gubernatio conseruari. Nimirum hoc modo* Sap. 8. *prouidentia illa diuina disponit omnia suauiter, infima per media, media per summa, suos ad fines cuncta perducens. Hinc illa, videlicet, in angelis vnius Hierarchiæ ad aliam subordinata series: hinc & cælestium, & aliorum omnium,*

quæ

quæ cientur, corporum certis locis, ac ſedibus inter ſeſe apta connexio: quorum conuerſiones, ac motus ab Vno mouente ſupremo gradatim omnes Vſq; ad infimos rite proueniunt. Idem in terris, cùm in omni ciuitate bonis inſtituta legibus, tum Verò in Hierarchia Eccleſiaſtica cernitur, cuius omnia mẽbra, et functiones ab Vno generali CHRISTI Domini noſtri Vicario deriuantur: & quò accuratiùs hæc diſpoſitio, & collocatio cuſtoditur, eò rectior eſt gubernatio, & melior. Contrà Verò huius ordinis negligentia, quàm grauia incommoda multis hominum Societatibus importẽtur, nemo non Videt. Atq; idcirco in hac, cuius mihi nonnullam procurationem, ac curam Dominus tradidit, tam diligẽter hanc Virtutem exerceri, Vigereq; percupio, quaſi in ea Societatis noſtræ bonum, ac ſalus Vniuerſa conſiſtat.

Quæ cùm ita ſint, Vt, Vnde exorſa eſt, ibidem terminetur epiſtola: Vos ego per Chriſtum Dominum noſtrum obteſtor, qui ſeſe nobis non modò præceptorem, ſed etiam exemplar præbuit obedientiæ, Vt ad eam Virtutem toto pectore incumbatis, & glorioſæ Victoriæ appetentes, atq; auidi, Voſmetipſos ſuperare, ideſt excelſiorem, & difficiliorem animi partem, Voluntatẽ dico, atq; XXI.

iudicium expugnare, et subiicere studeatis: quò Dei Domini nostri solida, veraq; cognitio, atque amor vestros ad se animos penitus trahat, totoq; vitæ huius, & quasi peregrinationis curriculo, usq; eo gubernet, ac regat, dum vos demum aliosq; complures, vestra opera, exemploq; adiutos ad ultimum, & felicissimum finem, nimirū ad beatitudinem sempiternam perducat. Vestris ad Deum precibus me valde commendo. Romæ vij. Kal. Aprilis. M. D. LIII.

CATA-

CATALOGVS MISSARVM, ET ORATIONVM, QVÆ NOSTRIS PRAESCRIBVNTVR.

SACRA IVXTA nostrum institutum à Sacerdotibus Societatis ordinariè facienda.

Singulis annis.

1 *IN principio cuiusq; anni vnusquisq; Sacerdos Missã celebret pro nostrâ Societate.* Part.10. §.1.

2 *Singulis annis præscripto die, in quo memoria fundationis Collegij, vel Domus fit, Missa cũ so-* Par.4. c.1. §. 2. &. can. 18. cong. 3.

ORATIONES iuxta nostrũ institutũ, ab iis, qui Sacerdotes non sunt, ordinariè faciendæ.

Singulis annis.

ET singuli, qui Sacerdotes nõ sunt, ad eandem intentionẽ integrũ Rosarium Dominæ nostræ, videlicet, centum quinquaginta Aue Maria, & quindecim Pater noster, aut tres Coronas recitent.

Et singuli, qui Sacerdotes nõ sunt, ad eandẽ intẽtionem vnam Coronam, aut tertiam partẽ Ro-

ſolennitate pro Fundatore proprij Collegij, vel Domus, et benefactoribus viuis, & defunctis celebretur: et reliqui Sacerdotes, qui in Collegio, vel Domo habitauerint, pro eiſdē ſua Sacrificia offerant.

Roſarij recitent.

Singulis menſibus.

3 *In principio cuiuſque menſis vnuſquiſq; Sacerdos Miſſam celebret pro noſtra Societate.* Par.10 §.1.

Singulis menſibus.

Et ſinguli, qui Sacerdotes non ſunt, ad eandem intētionem tertiā Roſarij partem, aut vnā Coronam recitent.

4 *Initio cuiuſq; menſis omnes Sacerdotes, qui in Collegio, vel Domo fuerint, pro Fundatore proprij Collegij, vel Domus, & benefactoribus viuis, & defunctis ſemel Miſſæ ſacrificiū offerant.* Par.4.c.1.§.2

Et ſinguli, qui Sacerdotes non ſunt, ad eandem intentionem vnā Coronam, aut tertiam Roſarij partem recitēt.

Sin-

Sin-

Singulis hebdomadis.

5 *Singuli Sacerdotes pro illis de Societate, qui extra Prouinciam moriuntur, semel in quauis hebdomada Missæ sacrificium offerant.*

Cā.11.Cōg.3.

Singulis hebdomadis.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eandē intentionē vnam Coronam, aut tertiam Rosarij partem recitent.

6 *Singulis hebdomadis, vbicunque fuerint decem, vel pauciores Sacerdotes, pro nostra Societate vna Missa à designato à Superiore dicetur: duæ verò, si fuerint plures quàm decē: tres autem, si fuerint plures quàm viginti: & ita deinceps in reliquis decadibus, si numerus Sacerdotum fuerit maior.*

Par.10.§.1.

Et singuli, qui Sacerdotes nō sunt, in quauis hebdomada ad eandem intentionem septem Pater noster, et septē Aue Maria recitent.

7 *Singulis hebdomadis pro Benefactoribus viuis, & defunctis propriæ Domus, vel Collegij*

P.7.c.4.§.4.

Et singuli, qui Sacerdotes nō sunt, in quauis hebdomada ad eandem intētionem septem Pa- ter

gij præter eas, quæ pro Fūdatore dicūtur, vna, aut duæ, aut plures Missæ pro numero Sacerdotum offerantur, seruando ordinem modò prædictum.

P. 4. c. 1. §. 1. 8 *Singulis hebdomadis Missa semel pro Fūdatore proprij Collegij, vel Domus, & benefactoribus viuis, et defunctis à designato à Superiore celebretur.*

P. 4. c. 1. lit. E 9 *In Domibus et Collegiis, quæ saltem viginti ex nostris alere possunt, etiam si nō habeāt proprium Fūdatorem, fiant pro iis viuis, et defunctis, qui eorum fundationē notabiliter adiuuerunt, eadem Sacra, quæ pro Fundatoribus ordinariè fieri solent.*

ter noster, & septem Aue Maria recitent.

Et vnus ex iis, qui Sacerdotes non sunt à Superiore designatus, ad eandem intentionē vnā Coronam, aut tertiam partem Rosarij recitet.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eandem intentionē pro eisdem facere debent easdem orationes, quæ pro Fundatoribus ordinariè fieri solent.

Sa- Ora-

Sacra ab eisdem extraordinariè facienda.		Orationes ab eisdē extraordinariè faciendæ.
10 *Cum primùm Societas in Collegij alicuius possessionē venerit, quilibet Sacerdos ter Sacrū faciat pro superstite Fundatore ipsius, ac benefactoribus.*	Par.4 c.1.§.4	*Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eandem intentionem Rosarium integrū, aut tres Coronas recitent.*
11 *Cùm ex hac vita idem Fundator excesserit, singuli Sacerdotes ter Sacrum pro animabus illius, & benefactorum faciant.*	Par 4.c.1.§.4	*Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eandem intentionem Rosariū integrum, aut tres Coronas recitent.*
12 *Idem iudiciū erit de Cōmunitatibus, vel Rebusp. quæ non moriūtur: fiet enim tria Sacra pro viuentibus, & tria pro defunctis earū. Sic etiam faciendum, quando plures simul fundationem constituunt.*	P.4.c.1 lit.D & E.	*Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, integrū Rosariū, aut tres Coronas pro viuentibus Communitatibus & totidē pro defunctis earum recitabūt. Similiter faciēt, quādo plures simul fundationem constituunt.*

13 *Cum primùm Societas in alicuius Domus professæ possessionē venerit, quilibet Sacerdos intra illam Prouinciam ter Sacrum faciat pro superstite Fundatore ipsius, ac benefactoribus, & quando vita functus fuerit, alia tria Sacra ab eisdē pro animabus illius, et benefactorum fiant.*

Cā.18. Cōg 3

Et singuli eiusdē Prouinciæ, qui Sacerdotes non sunt, integrū Rosarium, aut tres Coronas pro superstite Fundatore, ac benefactoribus: & quādo vita functus fuerit, alterum Rosariū integrum, aut tres Coronas pro animabus illius, ac benefactorum recitent.

14 *Pro Communitatibus verò, & pluribus, qui simul Domus professæ fundationem constituūt, fiant intra eandem Prouinciam, quæ de Collegiis dicta sunt, num. 10. 11. 12.*

P. 4. c. 1. lit. D & E.

Et singuli eiusdē Prouinciæ, qui Sacerdotes non sunt, ad eandem intentionem faciant, quæ de Collegiis eisdem numeris dicta sunt.

15 *In Domo, vel Collegio, vbi quis de Societate decesserit, singuli Sacerdotes pro eo tria Sacra, in aliis verò Prouin-*

Cā. 11. Cōg. 3.

Et singuli eiusdē Domus, aut Collegij, qui Sacerdotes non sunt, pro eo tres Coronas, aut tres partes Rosarij: pro aliis ve-

ciæ locis duo Sacra faciant.

vero eiuſdem Prouinciæ duas Coronas, aut duas partes Roſarij recitent.

16 *Cùm de obitu cuiuſq; noſtrorum, qui extra Prouinciam obiit, ſignificatur, per vniuerſam Societatem omnes Sacerdotes in Miſsis illius animam Deo commendent, pro cuiuſque deuotione.* Cã.11.Cõg.3.

Et ſinguli, qui Sacerdotes nõ ſunt, in ſuis orationibus illius animã Deo commendent, pro cuiuſq; deuotione.

17 *Omnes Sacerdotes curent, iuxta Conſtitutiones, frequenter orare pro vniuerſa Eccleſia, ac pro iis præſertim, qui maioris ſunt momẽti ad eius vniuerſale bonum, cuiuſmodi ſunt Principes eccleſiaſtici, et ſeculares, et alij, qui multùm prodeſſe, vel obeſſe bono animarum poſſunt, et pro amicis* Par.7.c.4.§.3 & l.t.A.

Et omnes, qui Sacerdotes non ſunt, idẽ iuxta Conſtitutiones curare debent.

cis, et benefactoribus vivetibus, et vita functis, et pro aliis, in quorũ auxiliũ peculiariter ipsi, & reliqui de Societate in variis locis inter fideles, & infideles incumbunt, * *& etiã pro male affectis erga nostrã Societatem.*

*P.10 lit.B

Sacra ex pręscripto P. N. Generalis ab vnoquoq; Sacerdote Societatis ordinariè facienda.

18 *Vnusquisq; Sacerdos singulis mensibus duo Sacra faciat, alterũ pro Indiis, & Gentium conuersione: alterũ pro regionibus Septentrionalibus, & Hæreticorum reductione, & in aliis*

Orationes, ex præscripto P. N. Generalis à singulis, qui Sacerdotes nõ sunt, ordinariè faciendæ.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, vnã Coronam, aut tertiam partem Rosarij pro Indiis, & Gentium conuersione, & alteram Coronã, aut tertiam Rosarij partem pro regionibus Septen-

aliis Sacrificiis, & orationibus eadem Domino commendabit.

19 *Singulis hebdomadis vnusquisq; Sacerdos Sacrum vnum ad intentionem Reuerendi Patris nostri Generalis faciat, & in aliis Sacrificiis, & orationibus eandem Domino commendabit.*

ptentrionalibus, & Hæreticorum reductione recitent, & in aliis orationibus eadem Domino commendabunt.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eandem intẽtionem vnam Coronam, aut tertiã Rosarij partem recitent, & in aliis orationibus eandem Domino commendabunt.

Non intendimus per ea, quæ superiùs recẽsentur, excludi reliqua Sacra, & orationes omnes, quæ pro occurrentibus necessitatibus à Superioribus imponi ad tempus solent.

FORMVLA votorum ſimplicium.

OMnipotens ſempiterne Deus: Ego N. licet vndecunq; Diuino tuo conſpectu indigniſsimus, fretus tamen pietate ac miſericordia tua infinita, & impulſus tibi ſeruiendi diſiderio, voueo coram ſacratiſsima Virgine Maria, et Curia tua cæleſti vniuerſa, diuinæ Maieſtati tuæ Paupertatem, Caſtitatem, & Obedientiam perpetuam in Societate IESV. *Et promitto eandem Societatem me ingreſſurũ, vt vitam in ea perpetuò degam omnia intelligẽdo ipſius iuxta Societatis cõſtitutiones. A tua ergo immẽſa bonitate & clementia per* IESV *Chriſti ſanguinem peto ſuppliciter, vt hoc holocauſtum in odorem ſuauitatis admittere digneris: & vt largitus es ad hoc deſiderandum, & offerendum: ſic etiam ad explendum gratiam vberam largiaris.*